

7 квіт. зоюл 215

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 10 (523) Субота, 30 березня 1957 р. Ціна 20 коп.

ЧИ ГТОВИЙ ТИ ДО ФЕСТИВАЛЮ?

Наближається літо. Недалекий вже час, коли з усіх кінців земної кулі до столиці Радянського Союзу Москви почнуть з'їжджатися численні гости, учасники VI Всеесвітнього фестивалю молоді та студентів. Значна частина зарубіжних друзів пройде й через наше місто. Громадськість Одеси—робітники, службовці, студенти, школярі — готовують гостинний прийом учасникам фестивалю.

Коли чекаєш друга, то хочеться, щоб йому сподобалося у тебе. Від малого до великого жителі Одеси прагнуть зробити наше місто якомога красивішим, прикрасити його вулиці, численні сквери та майдани. Трудящі нашого міста хочуть зустріти далеких друзів барвистими, запашними квітами, білими голубами миру, широю піснею, сувенірами дружби. В Одесі при обласній станції юних техніків відкрилась, наприклад, фабрика сувенірів та пам'ятних фестивальних подарунків. Виготовляють сувеніри, ростять голубів, вирощують квіти більшістю шкіл міста. І в цій справі їм потрібна допомога, зокрема допомога студентів нашого університету своїм підшевним.

Молодь Одеси зараз активно включилася в озеленення міста. В цій прекрасній справі беруть участь і студенти нашого університету. В неділю, 24 березня, дружно працювали на недільнику студенти філологічного та інших факультетів. Різноманітні квіти та білі вінків миру і дружби — голубів — вирощуватимуть біологи. Зараз на факультеті вже будеться голуб'ятник.

Велику програму до фестивалю готує університетська самодіяльність. Наш хор підготував сюїту з українських народних пісень «Бандура». Автор сюїти — керівник хору В. В. Кіоссе. Хор успішно пройшов передфестивальний огляд міських хорових колективів і є кандидатом на республіканський фестиваль.

Цікаві програми готують естрадний колектив (керівник І. Я. Митрохін) та духовий оркестр (керівник Г. Орел). Значно гірші справи у танцювального колективу, керівник якого т. Маргулін безвідповідально ставиться до своїх обов'язків, часто не приходить на репетиції, присилуючи замість себе... дружину.

**Одеса, „Знамя коммунизма“
БОРИСОВУ О. М.**

Шановний Олексію Михайловичу!

Редакційний колектив, студкорівський актив багатотиражної газети Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова «За наукові кадри» широ, від усієї душі вітає Вас, найстарішого робкора ленінської «Правди», найстарішого літератора-робітника з Вашим сімдесятиріччям.

Ваше життя і творча діяльність, глибоко правдиві кореспонденції та патріотичні твори є для нас, молодих журналістів, взірцем життя і боротьби на благо нашого народу.

Бажаємо Вам, дорогий Олексію Михайловичу, доброго здоров'я і нових творчих успіхів.

РЕДКОЛЕГІЯ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ».

П-813352.

По Університету

Схвалюємо постанову,
ГОТОВУЄМОСТЬ ДО ЖОВТНЯ!

Як і всі трудящі нашої країни, з великим задоволенням зустрів колектив студентів та викладачів нашого університету Постанову ЦК КПРС «Про підготовку до святкування 40-х років Великої Жовтневої соціалістичної революції».

— Послання ЦК, — говорить доцент історичного факультету А. Я. Гансов, — документ великої історичної важливості. Весь радянський народ готується гідно зустріти всенародне свято — 40-річчя Великого Жовтня.

— Гідну зустріч цій історичній даті готуємо й ми, викладачі університету. Я, наприклад, закінчив роботу на тему «Класова боротьба в естонському селі в 1917 році». Передбачається, що вона вийде в збірник праць, присвячений 40-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Тов. Гансов ділиться своїми спогадами про боротьбу радянського народу проти інтервентів та внутрішньої контрреволюції в період громадянської війни.

— І мені, — згадує він, — довелося зі зброєю в руках брати участь у цій боротьбі. Коли я був курсантом вищої партійної школи, я брав участь у придушені кронштадтського заколоту білогвардійців, а потім надавав допомогу партизанам Сибіру в їх боротьбі проти Колчака.

— Постанова ЦК КПРС, — говорить наприкінці тов. Гансов, — залило нас на ще більш наполегливу роботу по підготовці висококваліфікованих кадрів.

В. БОГРЕНЦОВ.

ПРИКРАСИМО СВЯТО КВІТАМИ

Влітку цього року Одеса зустрічала тисячі юнаків і дівчат, які їхали в Москву на VI Всеесвітній фестиваль молоді та студентів.

Для зустрічі гостей потрібно дуже багато квітів, найрізноманітніших квітів, які прикрасять зустріч.

Як же готується університет, зокрема біологічний факультет, зустріти Всеесвітній фестиваль молоді?

Основна відповідальність за розведення голубів і вирощування квітів лягає на біологічний факультет. У нас є дуже багато любителів-квітникарів, і вони перші з натхненням взялися за свою улюблену справу. Студенти I курсу Нігрецька, Лапчева, Дрижун та інші вже давно ведуть підготовку до вирощування

квітів. Весна все більше входить у свої права, по-весняному пригріває сонце, на деревах зеленіють бруньки. Вже поставлено 12 ящики з пегреною в ботанічному саду, дніми група студентів засіє їх квітами різноманітних сортів.

Велику роботу належить зробити всім студентам факультету. Старший викладач З. П. Коц веде велику організаційну роботу. Студенти-ботаніки IV курсу вже виявили бажання взяти участь в розведенні квітів. І чим більше студентів буде залучено до цієї справи, тим яскравіше і прекрасніше буде зустріч всесвітнього свята молоді.

Л. РОЗІН.

НЕДОЛІКІВ БАГАТО

22 березня цього року відбулись діамату. Студенти мало працюють збори комсомольського активу філологічного факультету. Секретар комсомольського бюро факультету Балан відзначив основні недоліки в роботі.

По-перше, дуже погана трудова і комсомольська дисципліна на факультеті, багато пропусків лекцій. 21 березня відбувся рейд комітету комсомолу по перевірці відвідування, який виявив, що третина комсомольців відсутня, наприклад, на II російському «А» з 26 чоловік відсутні 11. Погане відвідування на II російському, на II українському. Особливо часто пропускають заняття. Бутенко, Крамаровська, Радіна, Бурячик, Ярмульський, Івлева та інші: за березень місяць пропущено 5300 годин.

На I українському самі активісти (Ліщенко, Скобников, Логвиненко, Майданюк) на чолі з комсоргом Павловською недисципліновані, погано працюють в групі.

Студенти погано готуються до семінарів і практичних занять. Особливо погано проходять семінари на третіх курсах з політекономії та

В. ЛЯШЕВСЬКА.

Сесія пам'яті Г. І. Танфільєва

Вчора о 12 годині розпочалася наукова сесія Одеського університету, присвячена 100-річчю з дня народження видатного вітчизняного географа, геоботаніка та грунтознавця Гаврила Івановича Танфільєва. В сесії, крім наукових працівників Одеського університету, беруть участь академік АН УРСР П. С. Погребняк, члени-кореспонден-

ти АН СРСР В. О. Поварніцин та В. О. Водяницький, професори Москвського університету М. А. Гвоздецький та Ю. Г. Саушкин, Київського — П. К. Заморій, В. П. Попов, Воронезького — Ф. М. Мільков, Кішинівського — В. М. Андреев, Дніпропетровського — О. Л. Бельгард.

З доповідями виступлять також представники Інституту географії

АН СРСР — професор М. І. Нейштадт, Інституту ботаніки АН УРСР — професори М. І. Котов та Д. Я. Афанасьев, Торфяного інституту — проф. С. М. Тюремнов, наукових товариств — Всесоюзного ботанічного — проф. Б. А. Тихомиров і Всесоюзного грунтознавчого — проф. М. Я. Кац.

Сесія триватиме 3 дні (29—31 березня).

БІЛЬШЕ УВАГИ ШТАНЗІ

17 березня відбулися особисто-командні змагання на першість університету з важкої атлетики.

В командному заліку за I місце

боротьба розгорнулась в основному

між командами філологічного та

фізико-математичного факультетів.

I місце посіла краще підготовлен-

команда фізмату. Невелико кількі-

стю очок (блія двох) поступилися

переможцям штангісти філфаку, які

виграли першість минулого року. III

місце посіла команда геофаку.

Звання чемпіонів університету в

своїх вагових категоріях зуміли від-

стояти тільки Міліціан (найлегша вага), Кравченко (напівлегка вага) та

Яроцький (легка вага). В інших вагових категоріях відбулися зміни

чемпіонів. I місце в напівсередній

вагі виграв Куліш, в середній — Куш-

дужу організацію його. Змагання носило якийсь будничий характер. Кубка перехідного ніхто з учасників не бачив, параду і підйому прaporu змагань не було, про грамоти теж нічого не чути. Більше того, університет навіть гирі не може придбати для секції важкої атлетики.

Через тиждень — другий відбудуться міські вузівські змагання з штанзі. Всі останні роки університет на-

дійно посідав в них 10—11 місця.

В цьому році є всі можливості ви-

рівняти положення — є здібні попов-

нення, особливо в двох останніх вагових категоріях.

Треба тільки більше тренувань (це стосується, в першу чергу, Міліціана) та більше уваги штанзі з боку кафедри фізвиховання.

В. КРАВЧЕНКО.

ЧУВАКИ І ЧУВИХИ

Бачили ми, як в жіночій залі підкарп'я роблять перманент юнакові, а в чоловічій залі стрижуться «піц хлопчика» дівчата. Одним словом, кожний по-своєму з грудю сходить!

Стиляж виробили наявіт свій стиль розмови. Говорять вони на дикому жаргоні рестораних барабанщиків. Так, Мавки на краватці-пальми і мавпи. Мавки на краватці, і краватка на мавпі. А ось я чувак запрошує чуваку до танцю:

— Збача фоксик?

— Збацаем! — бридо посміхаючись нафарбованими на манір «ка-приз» густою помадою губами, відповідає вона.

І вони... бацаються! Тому що такі танці, як «бугі-вугі», «самбо», або «рок-н-ролл», інакше, як «бацання ногами», не назив!

Хотя ж у вас найтоповіший серед стиляж — питаємо у одеситів. У міському комсомолі, і в інститутах, і в редакціях, і в клубах ми одержуємо відповіді:

— Едик з Дерибасівської!

У зважку з тим, що адреси його ніхто не знає, заходимо до міліції.

— Де знайти Едика з Дерибасівської?

— А, Тарзана? Будь ласка! Його прізвище Ройзберг. Звуть — Едуард Михайлович. Зараз одинадцятього дня ранку, і ви можете застать його в ліжку!

І ось, поки Едик спить, говоримо з його мамою — Лілею Юхімівною.

Шо вони хочує від моєgo хлопчика? — побивається вона. — Він закінчив дев'ятій класів, потім захвояв складину, було ускладнення на нірки і ділі вчиться не міг. Він дуже здібна дитина. Тільки йому в житті не повезло!

З'являється Едик у піжамі. Йому 22 роки. Ми розговорилися.

— Яка складину? — сміється Едик. — Мене підвела моя краса. Я завжди виділявся в товаристві. І це мені подобалось.

Він показує десятки фотокарток, на яких він одягнений згідно з акторської моди, в шляпі, з вусиками.

Це завсідники ресторанів. Ще недавно ресторан при готелі «Красна» був збіговищем цих патлатих повтаряжників. Хіба вони бачать справжні моди? А у мене — смак!

Так, є смак, шляпа, довгі піджаки і штані-дудочки. Та немає осенівного — людини. Це порожнече, одягнена за останньою модою. Коротенький фатівські вусики і коротенький виробничий стаж — всього два місяці за 22 роки!

— Чому вас звать Тарзаном?

— Я в нетверезому стані скочив з третього поверху на дерево, поламав собі руку і перебіг ніс. Та це була тільки випадковість!

— А бікіні в ресторанах — це теж випадковість?

— Я ж не винен, що в мене така чутливі нерви, — говорить він. — Терпіті не можу нахабства. Як побачу нахабу, так відразу б'ю його в морду.

Ця «чутлива натура» ударила ногам моряка і одержала три роки ув'язнення. На суді Едик казав:

— Я жив паскудно.. паразитично.. пиячно.. Я ні до чого не пристосований у житті.. Я хочу бути людиною!

Через рік він вийшов з в'язниці. Але, як і раніше, не працював і не вчинив.

Батько Михайло Ілліч Ройзберг, начальник постачання і збуту на розбірках черепашників в Будинці, подарував синові «для заспокоєння нервів» автомобіль «Москвич». Батько зарплата — 1100 карбованців на місяць. Питамо у відділу кадрів:

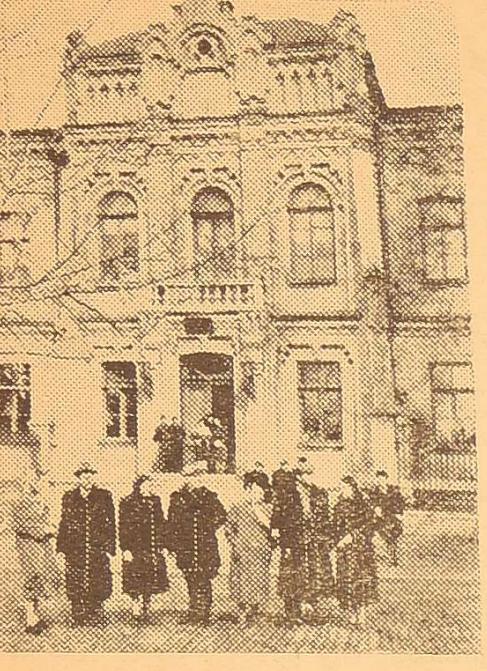
— За які кошти Ройзберг міг зробити сину такий дорогий подарунок?

— А ви читали марку машини?

— Так, ЧТ 19-39.

(Продовження на стор. 4)

НА ПЕДАГОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ В АНАНЬЄВСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ № 1

На фото: будинок Ананьївської середньої школи № 1

В Ананьївській середній школі № 1 перебувала протягом місяця група студентів IV курсу українського відділу філологічного факультету. Це перша спро-

ба проведення педпрактики на периферії. Ряд товаришів — і науковців і студентів — ставились до цього досить скептично. Але хід практики довів доцільність і навіть необхідність візду студента IV курсу в міські та сільські школи області для проходження педагогічної практики. Там, на місцях своєї майбутньої роботи, вони глибше зуміють зображені засоби, які повинні знайомитися з учнями, щоб завоювати їх авторитет і повагу.

— Наша школа — говорив директор, — має добре та славні традиції. Значна частина колишніх викладачів школи зараз працюють у вищих училищах закладах, ряд вчителів складають кандидатські екзамени. Вчителівський колектив школи та організаторські здібності, набуті в університеті. Тут, в сільській школі, під час педагогічної практики, студенти можуть і повинні зробити багато, що вони здобули в ході практики.

ПРАКТИКА ПОЧАЛАСЯ

Найзначнішим фактором нашої практики в Ананьївській середній школі, — говорить донець Ф. Є. Ткач, — була висока дисциплінованість студентів, бажання якомога більше дати уроків, найповініше вичити досвід кращих педагогів. Жоден з студентів не обмежився тільки заліковими уроками. Давались уроки

необхідної літератури, виділити головні систематизувати та узагальнити її.

Більшість студентів, що були на педагогічній практиці в Ананьївському районі, добре справилися зі своїми завданнями — їм та самим та відмінно

коротко та емоційно переказувати практиканта зміст твору, пояснюючи його символіку, детально розглядаючи

Я виступлю за волю проти вас... Таким же титаном — борцем за народну свободу і щастя — виступає

В. Онищук та Л. Міщенко. Крім студієнків, на вечорі лірки виступили учні середньої школи та учасники художньої самодіяльності районного будинку культури.

Увечері на одній з одесівських вулиць молоді робітники заводу радіальних верстатів зустріли патлатого пікника у вузеньких зеленкуватих штанях, картагому підшахту, у тяжких, як самохідний комбайн, черевіках, на голові гумовий підошви. Під носом красувалися пунктірні вусики — «чуваки», а дівчину-стиляжку — «чувіхи».

— Де ви працюєте? — спитали піжона комсомольці.

— На Дерибасівській! — пихато відповіли він.

— Стилягою?

— А що? — загнув кирпу піжон.

Іого завели в півторіті і вівчили обстриги, права, з таким огрохам, що тому бувши патлачу довгенько довелася замашувати робітнику, щоб скоріше відростили його косміки.

Так боротися з стилягами, звичайно, не рекомендується. Але цей факт показує, яку огиду викликають у здоровій підлінці молоді стиляги, — ці нероби, бовдурі і вітрогони, цей паскудний гібрід з доморощеною глупості і закордонною пошлості.

Ми перевірили, так би мовити, осовий склад одесівських стиляг. Іх, на щастя, не такує як багато. Та вони не тонуть у масі, а плавають на поверхні, як, до речі, плаває літак.

— Едик з Дерибасівської!

У зважку з тим, що адреси його ніхто не знає, заходимо до міліції.

— Де знайти Едика з Дерибасівської?

— А, Тарзана? Будь ласка! Його прізвище Ройзберг. Звуть — Едуард Михайлович. Зараз одинадцятього

дня його в ліжку!

Ми перевірили, так би мовити, осовий склад одесівських стиляг. Іх, на щастя, не такує як багато. Та вони не тонуть у масі, а плавають на поверхні, як, до речі, плаває літак.

— Едик з Дерибасівської!

Шо вони хочує від моєgo хлопчика? — побивається вона. — Він закінчив дев'ятій класів, потім захвояв складину, було ускладнення на нірки і ділі вчиться не міг. Він дуже здібна дитина. Тільки йому в житті не повезло!

З'являється Едик у піжамі. Йому 22 роки. Ми розговорилися.

— Яка складину? — сміється Едик. — Мене підвела моя краса. Я завжди виділявся в товаристві. І це мені подобалось.

Він показує десятки фотокарток, на яких він одягнений згідно з акторської моди, в шляпі, з вусиками.

Це завсідники ресторанів. Ще недавно ресторан при готелі «Красна» був збіговищем цих патлатих повтаряжників. Хіба вони бачать справжні моди? А у мене — смак!

Так, є смак, шляпа, довгі піджаки і штані-дудочки. Та немає осенівного — людини. Це порожнече, одягнена за останньою модою. Коротенький фатівські вусики і коротенький виробничий стаж — всього два місяці за 22 роки!

— Чому вас звать Тарзаном?

— Я в нетверезому стані скочив з третього поверху на дерево, поламав собі руку і перебіг ніс. Та це була тільки випадковість!

— А бікіні в ресторанах — це теж випадковість?

— Я ж не винен, що в мене така чутливі нерви, — говорить він. — Терпіті не можу нахабства. Як побачу нахабу, так відразу б'ю його в морду.

Ця «чутлива натура» ударила ногам моряка і одержала три роки ув'язнення. На суді Едик казав:

— Я жив паскудно.. паразитично.. пиячно.. Я ні до чого не пристосований у житті.. Я хочу бути людиною!

Через рік він вийшов з в'язниці. Але, як і раніше, не працював і не вчинив.

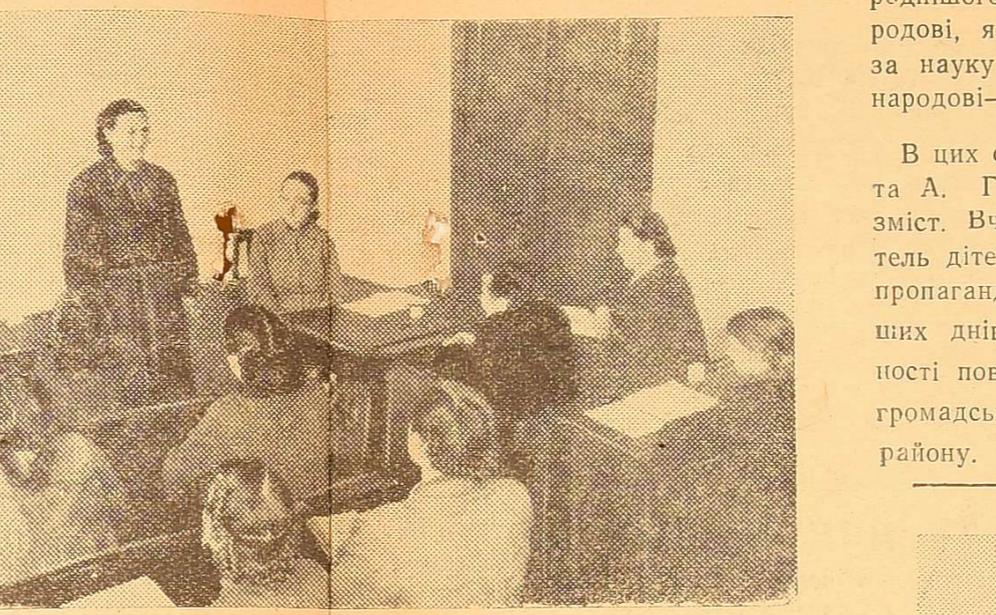
Батько Михайло Ілліч Ройзберг, начальник постачання і збуту на розбірках черепашників в Будинці, подарував синові «для заспокоєння нервів» автомобіль «Москвич». Батько зарплата — 1100 карбованців на місяць. Питамо у відділу кадрів:

— За які кошти Ройзберг міг зробити сину такий дорогий подарунок?

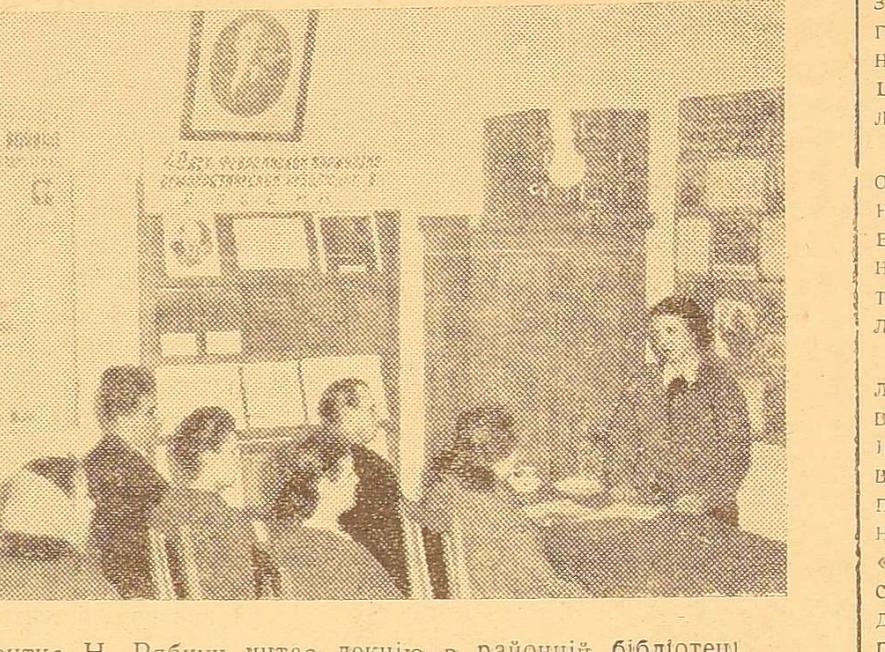
— А ви читали марку машини?

— Так, ЧТ 19-39.

(Продовження на стор. 4)

Н. Бучко оптиме ученико

Студентка Н. Рябчук читає лекцію в районній бібліотеці

На фото: директор школи С. В. Делінський проводить педраду по підсумках

На фото: студентка Онищук на школіному радіоузлі

НАШЕ ЩИРЕ СПАСИБИ

Педпрактика закінчилася. На педагогічній раді школи виступали вчителі мови та літератури, класні керівники. Висловлюючи думку своїх колег, викладач фізики та Лошкіров

— працівник IV курсу українського відділу філологічного факультету. Просили ректорат університету щорічно проводити педпрактику в периферійних школах і, зокрема, в Ананьївській середній школі.

— Досить цікавим був молодіжний вечір, організований нашими студентами та райкомом комсомолу. Велика підстрижка «під іжака» — зустріч жінок зі ходунками. Але відмінно виступила Н. Рябчук.

— Досить цікавим був молодіжний вечір, організований нашими студентами та райкомом комсомолу. Велика підстрижка «під іжака» — зустріч жінок зі ходунками. Але відмінно виступила Н. Рябчук.

— Досить ц

ЗА ДАЛЬШЕ ПОЛІПШЕННЯ ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

Рішеннями ХХ з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу передбачається значне розширення заочного та вечірнього навчання. Разом з тим, партія ставить невідкладне завдання — значно підвищити рівень викладання на заочних відділах, ставиться питання про створення підручників, про написання курсів лекцій для студентів-заочників.

Ректорат та партійна організація нашого університету приділяють велику увагу поліпшенню

заочного навчання. Останнім часом підготовлено ряд лекцій, методичних розробок, визначені обсяг матеріалу по окремих курсах і т. д. Цими днями заочний відділ провів методичну нараду викладачів, що працюють на заочному відділі. Всі виступаючі підносили ряд цікавих питань, які допоможуть дальному поліпшенню заочного навчання.

Сьогодні ми друкуємо матеріали методичної наради.

Справа кожного викладача

(З виступу доцента кафедри російської мови С. А. САВИЦЬКОГО)

В зв'язку з інструктивним листом МВО від 15/IX 1956 р. у нас є можливість при наявності літературні вимоги від студентів самостійного вивчення деяких розділів курсу. Зокрема, по кафедрі російської мови такими розділами є: словотвір, словозміна, розділи, які являють собою виклад фактичного матеріалу, цілком доступного для самостійного вивчення студентами. Інакше стоять справи з спірними питаннями. Так, наприклад, категорії виду, стану та інші необхідно висвітлити на лекції.

Справа кожного викладача — спланувати роботу студента з своєї дисципліни. Ефективним в цьому відношенні є цілий ряд міроприємств. До них від-

носяться консультації, контрольні курсові та дипломні роботи, практичні заняття, семінарські заняття, які викладач може використати для контролю самостійної роботи студентів.

З цих видів роботи, мені здається,

потребує перегляду практика організації контрольних робіт.

Як ми організували цю справу?

Якщо раніше на якесь правило складалися 1—2 варіанти контрольних робіт, то зараз складаємо 10 контрольних завдань, добираємо до правила різні тексти. Це повинно забезпечити більшу самостійність виконання їх і принести студентам відповідну користь.

Впровадити тиждень читання

(З виступу доцента кафедри української літератури

А. В. НЕДЗВІДСЬКОГО)

При викладанні курсу історії української літератури на заочному відділі виникають труднощі, пов'язані з тим, що на цей курс відведено значно меншу кількість годин, ніж на стаціонарі. Тому нам, викладачам, необхідно добитися того, щоб студенти-заочники працювали протягом року. Літературу можна дістати на місці. Всі новинки української літератури завжди можна знайти в районі. Наше завдання — розбити легенду про те, що в районі немає книг. Але все ж таки не всі потребують розклад так: з 8 до 2 годин і з 17 до 20 годин.

Вимоги при опитуванні студента-заочника повинні бути не нижчими, ніж на стаціонарі, бо він одержує той же диплом, що і студент стаціонару. Тому я пропонував би проводжити сесію на тиждень, під час якого студенти зможуть доопрацювати необхідну літературу. Це був би так званий lesen-тиждень.

Необхідна методична практика

(З виступу доцента кафедри російської та зарубіжної літератури Ф. Л. ГОЛЬДІНА)

Багато студентів-заочників терплять потребу в практичній підготовці з методики, а для цього не відводиться часу. Необхідно, щоб заочний відділ виділив певну кількість годин для практичних занять з методики і додігся проходження практики за

очниками в школах міста під керівництвом викладачів університету.

Особливу увагу слід звернути на погану дисципліну серед заочників, а також на впорядкування роботи дипломантів.

Нове студентам-заочникам

(З виступу доцента кафедри російської та зарубіжної літератури З. А. БАБАЙЦЕВОЇ)

Студент-заочник повинен узнати в університеті нове, повинен почути ються студентам-заочникам, ведуть своєрідне висвітлення нехай уже знайомих фактів і явищ. До відомства студентів потрібно доводити і спірні питання й положення літератури, називати джерела, де вони зможуть прочитати оригінальні, а то й протилежні думки з різних питань. Тому необхідно розробити методологічні основи курсу, який читаєш.

Декілька слів про курсові та дипломні роботи.

Широкі теми робіт, які пропонуються студентам-заочникам, ведуть до списування. Більш вузькі, цілеспрямовані курсові та дипломні роботи примушують студента творчо працювати, самостійно розкривати тему.

Наш обов'язок — навчити студентів-заочників користуватися книгою, приступити їм навички культури, читання книг. З кожного предмету встановити певний обсяг критичної літератури, необхідної для студента.

Сьогодні ми друкуємо матеріали методичної наради.

Вимоги і діла

(З виступу проректора по заочному навчанню, доц. П. А. НЕКРАСОВА)

Викладачі вимагають друкування лекцій для заочників. Але коли заочний відділ прохав кафедри подати лекції для друкування, ніхто, крім кафедри педагогіки і психології та кафедри української мови, лекції не подав.

Ми критикуємо наші учебні плани, але зауважень по планах, яких вимагає міністерство, ми не надсилаємо.

Вимоги деяких викладачів про збільшення кількості годин безпідставні. Відведені години цілком додаються для того, щоб спрямувати студента на самостійне вивчення курсу.

Студенти погано пишуть контрольні та курсові роботи. Це пояснюється тим, що вони не знають обсягу матеріалу, завдань та вимог, які ставляться до контрольної і курсової роботи.

Викладачам необхідно своєчасно подавати теми цих робіт, супроводжуючи їх методичним листом.

Учбові плани пристосувати до умов викладання

(З виступу старшого викладача кафедри педагогіки та психології

В. І. ЛИТОВЧЕНКА)

Наш учебний план не завжди дає можливість викладачеві загострити увагу студентів на тому чи іншому питанні.

Але мені здається, що учебний план можна і треба пристосувати до умов викладання.

(Продовження. Початок на стор. 3.)

— ЧТ — це не тільки «частний транспорт». Це ще й «чужі тисячі» і «чужим трудом», як кажуть в Одесі!

Що ж вийшло з цього випущеного батьками юнака, очевидно, не позбавленого здібностей? Анічого. У 14 роців він кинув школу і вісім років бив байдики, пиячів, хулігани і дивував «всю Одесу» своїми шикарними костюмами і дикими вибрівками. Ні освіти, ні фаху, ні поваги серед трудящої молоді — нічого чесного! Є тільки сотні кілометрів, які він «нагуляв» по Дерибасівській, і безкінечні батареї порожніх пляшок від випитого спиртного.

Ми пишемо про це для того, щоб десятки його наслідувачів, початкуючи «тарзанчиків»-хлопчаків, які товчуться під годинником на Дерибасівській біля «Гастронома» або на розі проти «Кафе», — ці жовтороті, розгвінчені, розхлябані, крикливо одягнені «пациани» з піднятими комірами розstreптих пальт, з опушилми від пияцтва мордами, — «мамині синки», «сосунці» зрозумілі, нарешті, до чого приведе їх пусте, мерзене, паскудне життя. Це вони, забувши про гідність радянської людини, як зграя шакалів, накидаються на іноземців, виканюючи у них нейлонові зашмаркані носові хустинки чи смердючі сигарети, щоб потім форсунти хоч чим-небудь закордонним.

Можна було б назвати десятки

Видавати курси лекцій

(З виступу завідувача кафедрою педагогіки і психології, професора Д. Г. ЕЛЬКІНА)

Перш за все, студентові-заочників, який не ввійшов у підручник, він міг би самостійно підготуватись до сесії, тобто необхідно випустити дещо матеріалу, який ними опрацьований (приблизно після 5 курсу лекцій).

Тоді студент зможе самостійно відповідно до тем.

Лекції студентам-заочникам треба читати під час сесій, але лекції повинні створюватись частинами, конотати контрольну роботу.

На заочному відділі повинні читати кваліфіковані викладачі з величним досвідом.

Основну роботу виконувати дома

(З виступу завідувача кафедрою російської та зарубіжної літератури, доцента П. І. ЗБАНДУТО)

Перед заочним відділом і кафедрою читають критичну літературу з певного твору раніше, ніж самий твір. Викладач повинен навчити студентів обсяг матеріалу, списки літератури, письмові завдання з дисциплін, що виносяться на наступну сесію.

Основну роботу по підготовці до сесії студенти повинні виконати дома. Тимчасом студенти-заочники не вміють працювати над текстом. Во-

дночі по введення тижня читання для студентів-заочників необхідно поставити перед міністерством. Для самостійного читання можна використати березневий тиждень.

Більше вимогливості

(З виступу доцента кафедри російської та зарубіжної літератури Б. О. ШАЙКЕВИЧА)

До студентів-заочників необхідно сформувати підходи при оцінці їх знань, адже більшість з них працюють вчителями, а то й інспекторами шкіл. Багато студентів-заочників не читають художньої літератури, необхідно за програмою, деякі ж, якщо і читають, то переказують зміст без аналізу художніх особливостей.

Я вважаю, що з зарубіжної літератури не слід читати весь матеріал оглядовими лекціями, це нічого не дає. Оглядові лекції повинні читатися по великіх періодах. Останні лекції повинні висвітлювати окрім найбільш складні питання.

Заочний відділ університету повинен допомогти нам надрукувати для заочників найважчі частини курсів.

Про консультації для заочників

(З виступу доцента кафедри української літератури

В. З. НЕСТОРЕНКА)

Однією з кращих форм допомоги є консультації. Але ж студентам не слід організовувати їх, бо іноді студенти не з'являються зовсім на них, або з'являються не всі.

Так, наприклад, 10 березня, коли викладач тов. Столляр приїхав у Ізмаїл, він застав там лише декілька студентів.

ЧУВАКИ / ЧУВИХИ

пізьше цих лобурів, та ми впевнені, що комсомольська «легка кавалерія» візьме їх, нарешті, під систематичний обстріл, і в «Віках сатири» з'явиться галерея цих чуваків. Одеса повинна знати своїх паразитів!

Подейкують, що тепер місце Едика на Дерибасівській зайняв чувак, відомий під кличкою «Сева». Про нього уже починають говорити, як про законодавця стиляжних мод. Це студент IV курсу землеробського факультету сільськогосподарського інституту Всеволод Вейц. Він міг бути добрим землеміром, та віддає перевагу мірянню Дерибасівської. Він відмежувався від громадського життя інституту і студентського колективу. Зате вищий шик для нього — з'явитися в ресторані у вузеньких штанцях з сірою «чортовою кожею» з широкими манжетами, у сорочці, розмальованій слоніками, з краваткою майже до колін, на якій олійною фарбою виведена гола жінка. Так хороший, здібний студент скочився до рівня пошлого чувака!

Хочеться розповісти ще про одну студентку університету, яка стала «дерибасівською чувихою».

Дівчина у штанях... Це, може, і зручно для лижної прогулянки, в гойзді або альпіністському поход